

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, Gledališka stolba.

Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slavnost v senci bajonetov.

Včeraj bil je znameniti dan, ko se je imela odkriti spominska plošča Anastazija Zelenca ter pri tej priliki pokazati — tako se pisarilo po raznih nemških listih — da je Ljubljana nemško mesto. Prvi namen se je dosegel in odkrila se je spominska plošča, drugi namen, da bi se namreč pokazal Ljubljanskega mesta nemški značaj, se je temeljito ponesrečil in nemški turnarji obogateli so za najslabše blamažo, katero naj si z debelim tesarskim svinčnikom zapišejo v svojo kroniko.

Kje je temu neuspehu, ali bolje rečeno temu popolnemu porazu, iskati uzrokov, bode razsoden čitatelj itak sam pogodil, mi se s tem iz znanih uzrokov vsaj danes ne moremo baviti, temveč rešiti nam je težavno nalogo, da popolnem mirno popišemo dogodke včerajšnjega dne, ki bodo prouzročili veliko prahu in mnogo tendencioznih laži po vsem nemško-židovskem časnikarstvu, kajti prilika je premikavna, da bi razni Schmocki ne udrihali zopet po Slovencih, kakor se je to še vsekdar godilo, kadar se nemškutarjem in turnarjem name-ravana demonstracija ni obnesla.

Včeraj pa je bil neuspeh goropaden. Drugod so pri enakih prilikah mesta vsa v zastavah in zelenji, v Ljubljani pa so bile zastave razobešene samo na treh hišah in to na dveh Auerspergovih in na hiši remškega reda. Druga poslopja, ne izimši kazine, kazala so svoje vsakdanje lice in še ome-njene zastave so po odkriji plošče takoj izginile. To bil je najglasnejši protest proti demonstraciji, za ka-keršne v slovenski Ljubljani ni tal.

Priznavati se mora, da je bilo prebivalstvo zaradi te slavnosti močno razburjeno, posebno, ker jo je priredilo neprijateljstvo nemško telovadno društvo, čegar člani so večinoma tujci, ker so se že več dnij poprej čitali izzivajoči in hujskajoči članki v „Tagespost“ in v „Deutsche Wacht“ in ker je slavnost imela ostentativen političen pomen. No, ta politični pomen pal je v vodo, v tako glo-bok tolmun, da se včerajšnji poskus ne bode več ponavljal. Toda k stvari!

Že ob 9. uri dopoldne začela se je zbirati množica v „Zvezdi“ in po sosednjih ulicah, kjer je bilo razstavljene nerazmerno veliko oborožene sile. Iz vse Kranjske sklicali so se žandarmi vkupe, vsa

mestna policija bila je na nogah, v vojašnicah pa je bilo pripravljenih šest kompanij vojakov. Priprave bile so torej ogromne, naravno je, da je tudi radovednost občinstva bila velika in proti 11. uri bila je „Zvezda“ že tako polna, da je bilo tesko priti skozi. Pričakovalo se je mnogo, a pričakalo jako malo. „Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus“.

Nemški turnarji, ki se ponašajo, da imajo 240 članov, spravili so jedva 41 mladičev vkupe, ki so korakali za zastavo, vnanjih turnarjev pa je bilo 13, torej usodno število. Ko je ta malobrojni spre-vod jel premikati se po Kongresnem trgu, začulo se je žvižganje, piskanje, brlžganje in pereatklci. Skozi Vegove ulice šli so na Nemški trg, kjer je na voglu Nemškega trga maloukusna spominska plošča uzidana. Vsi uho di na omenjeni trg bili so z žandarmi zastavljeni in sicer tako hermetično, da niti ljudem, ki v Gosposkih in sosednih ulicah stan-jujejo, ni bilo dovoljeno, iti v svoje stanovanje. Celo Dežmana so zavrnil, ker je bil ustopnico doma pozabil, kar je prouzročilo veliko smeha. Ko je po-tem prisopil s svojo ustopnico, bila je slavnost že skoro pri kraji.

Slavnost sama bila je jako kratka. Slavnostni govor govoril je g. Arthur Mah r, sin znanega rav-natelja trgovske šole, potem je prečital neizogibni profesor Binder ustanovno pismo, naposled pa se je dosti siabo pel jeden zbor. Občinstva bilo je jako malo, dostojanstvenikov nobenega, izmej vojaštva samo nekoliko topničarskih častnikov. Po končani slavnosti korakali so turnarji za zastavo in hripavim bobnom skozi Gosposke ulice in Zvezdo v kazino. Sprevod bil je tako žalosten, kakor da bi šli od pogreba, ne pa od slavnosti.

Nazajdoče pozdravljalo je zopet sikanje in piskanje in posamični klici. Policaji in žandarmi lo-vili so piskače in žvižgače, par mladih ljudi tudi že včeraj dopoldne odpeljali v zapor. Da so pri tem marsikoga nedolžnega prijeli, je gotovo, saj se je celo dogodilo, da so visokega uradnika prijeli in ga hoteli odpeljati, ker je v gneči svojega psa zgub-il in mu zapiskal. Pri tem lovu piskačev nastala je vsekdar velika gneča in pred Gerberjevo hišo bilo je jeden trenutek skoro nevarno, kajti orožniki naperili so hkratu bajonete proti množici, jeden po-licajev pa je začel z golo sabljo razganjati ljudi,

ki se nikamor neso mogli ganiti, kajti od zadaj go-nili so jih žandarji iz „Zvezde“, spredaj pa so jim tudi orožniki zabranjevali izhod iz „Zvezde“. Ljudje bili so vsi zbegani, bežali so v veže, v štacune, jedna gospa je strahu omedlela, ko se jej je nastav-il bajonet na prsi. K sreči se je panika kmalu podela.

Turnarji šli so po slavnosti v kazino, pred katero in v „Zvezdi“ je bilo ves dan par tisoč ljudi. Izgreda ni bilo nobenega družega, kakor da je zdaj pa zdaj zapela kaka piščalka, ali pa da se je čul kak klic in da je potem vselej začel lov na dotičnika. Popoldne šli so turnarji v spremstvu žandarjev v Švicarijo, a tudi ondu jih občinstvo ni prijazno vsprejelo. Zopet piskanje, zopet par zaprtih. Sploh turnarji brez žandarjev nikamor neso šli in vsak turnar imel je svojega angelja varuha — žan-darma.

Zvečer bil je v gorenjih prostorih kazine ban-ket in v „Zvezdi“ nabiralo se je vedno več ljudi. Domišljija, ki je zlasti po noči živahnejša, slikala je ljudem razne nevarnosti in groze v vzduh. Govorilo se je, da pride 600 Šišencev nad turnarje, da bode slednje in kazino občinstvo kamnjalo, da je bil že boj in tako dalje, druge izmišljotine brez konca in kraja. Vsled tega razvil se je v varstvo turnarjev velikansk aparat. Mej kazino in „Zvezdo“ ni smel nihče niti hoditi niti stati, tako da je bil do Gledališke ulice ves prostor prazen, na vse strani bili so razpostavljeni orožniki in policaji. Ob 9. uri zvečer trobil se je v vojašnicah „alarm“ in kmalu potem videli smo pravi prizor vojaškega ta-borja. Pod stotnikom Slivnikom prišla je jedna kompanija. Polovica zastopila je cesto mej Zvezdo in nunskim vrtom, druga pa cesto pri novi Schlei-merjevi hiši („Pri zaponi.“) Drugi oddelki vojakov bili so postavljeni na frančiškanskem trgu, pred Cafe Evropa in na kolodvoru. Na prostoru mej ka-zino in čitalnico hodili so: deželni predsednik baron Winkler, F. M. L. Keil, vrhovni poveljnik žandarmerije in več častnikov. Čulose je, kako so ukaze dajali: „Haus-thor sperren,“ „Gasthaus (čitalnica) sperren.“ „Alles abschaffen.“ Redarski nadzornik res odskoči in gre s 6 žandarmi v čitalnico, zahtevajoč, da se mora go-stilna takoj zapreti in vsi gosti, ki so uprav idilično mirni sedeli ondu na vrtu, oditi domov. Bilo je namreč ondu pisateljsko društvo, ki se je bilo vrnilo

LISTEK.

Pevski majnik.

Le enkrat daj še majnik zlati,
Da zorni gledam tvoj obraz!

Boris Miran.

Moj prijatelj pod črto spisuje pisma „Križem domovine“, jaz sem si namenil pisati samo jedno kratko pismo iz sredine našega domovja. Ako ne bode tako zanimivo in dobro, ni kriv predmet sam, nego več moja misel, da se kaznujejo oni malo-marni, ki se niso za ta predmet dejanski zanimali. Ta predmet pa je — da radovednosti zadostim — majski izlet Ljubljanskega Čitalničnega zbora na Dobravo. Oni, ki so se ga udeležili, bodo pomanj-kljivosti moje popolnili, oni pa, ki jih ni bilo, krivi so sami, ako si jih ne morejo.

V nedeljo 23. maja ob 7. uri v jutro je bilo, ko nas je ostrí konduktér pri Bobenčku gonil na vozove, da odrinemo na Dobravo poslušat slovenski mešani zbor, saj v Ljubljani navadno ne uživamo

te slasti. P. n. pevke in pevci useli so se večidel vkupe, kar je kaj moder način, da se glas glasu privadi in da se ne izgubi intonacije; nekaj pa, kar nas nema slavskih grl, zlezlo je bolj v zadnje „va-gone“, kjer smo se vsi dobro pokadili s prahom, dasi nismo bili častiželjni!

V tem prijaznem stanju vjel si marsikatero modro o vremenu, vročini itd. itd. Kdo bi si vse zapomnil, vendar obdržal sem jedno, ki so mi jo pravili pozneje. Sedeta drug poleg drugega, pravo za pravo poleg druge.

— Veste li, kako pravijo Nemci onemu rah-lemu cvetju, ki ga je toliko po travi, ki ga pa odnese najslabši pihljaj?

— Ne vem, gospica, botanik sem tak, kakor Heine: zplenjav ločim v ono, ki nam je v hrano, in v ono, ki nam ni.

— Nu, povedati Vam hočem: „Männertreue“.

— Pa poznate li, gospica, cvetico „Frauentreue“.

— Ne.

— Jaz tudi ne.

To e za poskušnjo; kdo bi pač očrtal vse

srčne misli, vse čuteče pogovore! V takem razpo-loženji smo drdrali mimo belih hišic in zelenih hol-mov po bujni ravnini in osmo je odklenkal bron, ko se je ustavilo petero voz sredi prijazne Do-brave. Pozdravljalo nas je veliko in drobno, pevci pa so zagrmeli svojo: „Za domovje se vzdignimo!“ —

Po primernem okrepčanju odpravili smo se v cerkev k maši. Nismo utegnili mnogo se ozirati po cerkvi in obilni pobožni množici; zapomnili smo si le drzno kuplo lepe stavbe potem pa so zadonela krepka moška grla: „K tebi srca povzdignimo, o mogočni trojni Bog!“ In povzdignili smo jih! Nav-zočnim počivala je globoka pobožnost na obrazih, in veličastni glasovi, znane domače besede vzdigovale so se s ponižnimi željami vred k Najvišjemu. Komaj se pozgube moški glasovi, že se oglasi sveti Devici nežna hvala pobožne pevke, res pravi angelski gla-sek! Daroviti solistini gospodičini Terezini priteg-nile so ljube tovaršice in ko so skupno končale, zvenelo je še vedno v mislih „slavno petje se glasno, naj odmeva c'lo v nebo!“

Konečno so se vjeli srebrni ženski in krepki moški glasi ter kakor: „daleč v dobrovo zvon za-

iz Dola. A opravili neso ničesar, kajti gostilničar je odvrnil, naj se tudi kazino zapre ali njemu odškodnina plača, sploh pa, da se pokaže pismeno povelje. Mej tem naraščala je radovednost od minute do minute, vsakdo hotel je znati, kako se bode stvar razvila. F. M. L. Keil je baje položaj pravilno pogodil, dejal je neki: Osobe, ki v kazini banketujejo, so uzrok razburjenosti občinstva. Nje treba odpraviti, potem bode mir. In res je neki potem došlo v kazino povelje, da ima komers takoj prenehati, turnarji pa naj odidejo domov. A kako in kod, zunaaj vse črno občinstva, kaj bode s turnarji? Strah ima, kakor znano, velike oči! Vender se je vse gladko izvršilo. Ob 11. uri priteče zopet nova kompanija vojakov „im Laufschrift“ z nasajenimi bajoneti do stranskih vrat kazinskih, postavijo se v karé, iz kazine pa skozi stranska vrata stopaje prihajajo svečanostni gostje iz Celja in od drugod prepadanih lic ter stopijo v karé, deloma pa posedejo v omnibuse. Tako obkoljeni na vse strani od bliščečih bajonetov odpeljali so se na kolodvor, kjer so vojaki zopet ves prostor pred kolodvorom obstopili, da ni nihče mogel niti na kolodvor, niti mimo njega. Kaj se je potem na kolodvoru godilo, kako so se štajerski gostje odpeljali, torej nismo mogli videti.

V mestu je potem hkratu vse potihnilo. Ob 3/4 12. uro dobil je vladni policijski komisar nalog, naj gre v kazino in zahteva, da se v prvem nadstropju vse luči ugasnejo. Ljudstvo v „Zvezdi,“ ki ni videlo, kako so se na drugi strani turnarji eskortovali na železnico, uvidelo je potem, ko je nastala v kazini tema, da so že odšli in razkropilo se je jako hitro. Tudi vojaki odšli so izpred kazine, le nekaj žandarmov in policajev je še ostalo, pa menda neso imeli nobenega posla, kajti vse se je le smijalo, ko se je razširilo, kako so turnarji „pri zadnjih vratih“ odšli v spremstvu bajonetov in na vse strani po vojaki zavarovani.

Kakor pri vseh takih prilikah, bilo je tudi včeraj mnogo zanimivih podrobnosti in epizod in pripovedujejo se vsakovrstne pravljice, ki pa neso vredne, da bi je zapisavali. Kakor rečeno: Izgreda ni bilo nobenega drugega, kakor da se je sedaj pa sedaj piskalo, žvižgalo, ali pa da se je čul kak klic. In vender so žandarmi in policaji okolu 90 osob prijeli, od katerih jih je še danes 35 v zaporu. In vender se je mnogokrat nastavljal bajonet in so se videle gole sable. Človeku opazujočemu te prizore, se je pač zdelo, da bi bolj kazalo, pri takih prilikah posnemati Dunajsko policijo, ki vse drugače ravna in tako izvrstno vzdržava red, usiljevala se je pa tudi misel: Zakaj se pač, ko so „Sokoli“ in drugi narodnjaki bili v Celju, ni niti eden prst stegnili v njih varstvo, dočim se je v Ljubljani na noge postavil tolik aparat, kakor da je sovražnik že pred mestnim ozidjem. Prihajale so nam tudi še druge misli, žal da so dandanes tudi misli prepovedane, in da moramo marsikaj zamolčati. Za danes le nekaj še.

Včerajšnja ponesrečena slavnost je „ad oculos“ pokazala, na kako slabih nogah je Ljubljansko nemštvo, kako malo simpatij imajo nemški turnarji. Celo filharmonično društvo, kateremu je dr. Keesbacher vodja, odreklo jim je udeležbo. Na ulicah in trgih ni bilo slišati niti jednega „hoch“, in kdor

doni, dan je Gospodov, slavno veli“. Zvršili so, domač narod in gostje pa smo čakali še v pobožne misli utopljeni in godilo bi se nam morda, kakor onemu menihu, ki je slušal rajsko tico sto let, da nas ni odhod mašnika opomnil: idite misa est! Da, bil je dan Gospodov, bila pa je v drugi tudi slava domači pesni in besedi in slava našemu Nedvédu. Vse skladbe bile so Nedvédove; bil je torej tudi nekako Nedvédov dan! Hvala Bogu, da smo čuli zopet slovensko petje pri sv. maši; v Ljubljani nam tega ne privoščijo, treba iti na Dobravo! Vendar, da se ne šteje v greh, ne nam, ne drugim, moramo izrečno pristaviti, da je sv. maša bila „tiha“.

Odpravili smo se na Šujco h gosp. Dolinarju. Komaj smo se prikazali vrh griča, ko zagrmje topiči in od daleč odmeva polnoštevila „domača godba.“ Pevci seve naravnost k godbi, a ta pot ni bilo prav. Kakor druge stvari ima namreč tudi g. Dolinarja posestvo dva konca, na jednom so domači fantje in dekleta napravili živobožen lep slavolok, na drugem so pa bile razpostavljene mize in vabili so že omenjeni Orfeji. Te Sirene, ti Orfeji zvalili so nas k sebi in tako smo prišli ob — slavolok! Nekateri odborniki in reditelji so se sicer je-

je hotel, prepričal se je prav lahko, da je Ljubljana slovensko mesto, in gospodje, ki so uprizorili včerajšno prisiljeno slavnost, naj danes skesani na prsi trkajo, kajti svojej stvari napravili so neizrečeno slabo uslugo.

Iz Rusije. (Izv. dop. 11. maja st. st.)
(Konec.)

Kako tesno je „im grossen deutschen Reich“, dokazuje najbolj to, da kakor čitam, morajo celo piskrovezci Slovaki skoro zapustiti Bismarckijo; iz tega lahko sklepamo, da zaradi mnogobrojnosti Nemci že nemajo kaj kuhati, torej jim piskrovezcev ne treba. Kaj bi bilo, ko bi Rusija zapodila vse Nemce domov? Pa ona tega ne stori in si obeta za to plačilo od Boga, ki v svojem Evangeliji pravi: „blazžen, iže i skot milujet“.

V juliji tega leta se ima odkriti „sibirskij universitet“ v Tomsku, tako pišejo časniki po „do-stovérnim sluham“. Jaz, ki sem videl, kako mnogo let in kako težko se je odkrival Harkovski tehnologični „institut“, gledam na to zajavljenje z velikim nedoverjem. Boljše je, ako se človek razočaruje k dobremu, nego k slabemu. Tako bode tudi moje in vsakega človeka, ljubečega Rusijo, veselje tem večje, ako se zmotim. Harkovski politehnikum se ni odkrival za to tako dolgo, ker je bil Harkov razupit kot gnezdo socialistov in ne sme se reči, da po krivem. Tam se je zbirala zares vsa ta druhal, ne „znajuščaja ni Boga ni ljudéj“, tam so ubili kneza Krapotkina, strijca, kakor govore, izvestnega za granico nihilista Krapotkina, ki je imel že tolikrat opraviti s švicarskimi in francoskimi sodišči.

Tako slabo ime, kakor ga je zaslužen imel Harkov, hoteli so naši reakcionarji navaliti tudi na Tomsk, češ, da je Sibirija nasičena z mislijo separatizma in nihilizma, da so vsi časniki v rokah izgnanih Poljakov itd. Našel se je samo jeden pravičen; Bog je sicer rekel Lotu, da ko bi v Sodomu in Gomori našel le jednega pravičnega, zanesel bi obema mestoma, a Sibirije ne štadi tudi radi jednega pravednika ne. Ta pravednik v Tomski je „Sibirskij Vjestnik“, pa komaj ga je Katkov konorizoval v svojih „Mosk. Vvedomostjah“, že se je pravičnej začel odkrižavati z obema rokama, češ: „izbavi nas Bog od družej, a s vragami mi sami sočtémjsja“, in Katkov se je očutil v strašno smešnem položnji; sibirski časnik vse, kar Katkov našteva v svojih novinah, imenuje „izmišljenja boljnógo vobražénija“.

Sploh Katkov poslednja leta išče samo nihilistov in po starosti let dobiva halucinacije. Zato pa je želel tudi na sibirsko vseučilišče že zanaprej vreči senco, akoravno zdravo misleč človek ne more razumeti, kaj njegovemu žepu — in za žep dela vse življenje — škoduje bodoče vseučilišče v Tomsku. Glede nihilistov se lahko o Katkovu reče, mutatis mutandis, kar kranjski pregovor govori o sv. Matiji: „Sv. Matija led razbija, če ga ni, ga pa naredi“; tako tudi Katkov brez nihilistov ne more živeti, kajti kako bi inace pokazal svoje domoljubje?

Pač pa je povzdigoval pred nekaj leti v ravno tistih „Mosk. Vvedomostjah“ klasično gimnazijo gospe Fišer v Moskvi, katera gimnazija je kakor netopir — ne tič ne miš, in neki Slovenec je iz Rusije pisal cele tirade v tej karikaturnej gimnaziji, v „No-

zili, kar pa nas ni tako redoljubnih, šli smo si potem ogledat slavolok in lepa napisa na njem. „Dobro došli! in Živela gospoda, slovenski pevci i pevke!“ Želje slednjega filistra so se popolno potolažile pri obedu, ko je videl, kako dobro je hišna gospodinja preskrbela tudi za telesne naše potrebe in celo narodnjaku se je smejalo srce videčemu, kako zna nek nemčurski pivovar vabiti naš narod na svojo pi-jačo s slovenskimi etiketami. Včasih znajo naši „Nemci“ vendar slovenski!

Popoldne pridrdralo je še mnogo Ljubljancev-zaspancev in zakasnencev ter počastili so družbo odlični Dobravci, mej njimi gg. duhovnika, g. poslanec dr. Poklukar z rodbino i g. učitelj, kateri vsi so pevcem povsodi pomogli z besedo in z dejanjem. Njim kakor tudi načelniku zbora ter pevkam zadoneli so po zasluženih napitnicah krepki živili!

Ne zahtevajte, da opišem vso lepo veselico! To ni mogoče! bilo je veselje, radovanje in slednjič seve — plesanje; o radost, plesanje po zeleni trati! Iz vsega šuma pa se je razlegala miloglasna slovenska pesen, sedaj „moška,“ sedaj „mešana.“ „Domovina,“ „Ustaj,“ Po jezeru, potem je bila

vicah“, češ, kako jo celo Katkov hvali; dopisnik „Novic“ ni namreč vedel, kje je „des Pudels kern“. Gospa Fišer je namreč „jedinokrovnaja i jedintonobnaja“ sestra Katkova, vdova po učitelji Fišerji, čistokrvnem Nemcu!

O bodočem sibirskem vseučilišči, hočem Vam pisati prihodnjič kdaj.

Nedavno sem v „Slovenskem Narodu“ čital o nekakih vseučiliščih za ženske v Moskvi. To je čisto napačno; o njih tukaj nihče nič ne ve i nihče o njih ne misli. Ako ste čitali to poročilo v kakem ruskem časniku, to bodite prepričani, da je bilo to le bridka ironija, kajti celo dosedanji višji medicinski „kursi“ za ženske v Petrogradu se letos za pró. Petrogradski mestni zastop jih hoče sicer na svoje strčške obdržati in prepustiti studentkom mestne bolnice; dozdej so se vadile v „Vojenno-Medicinskoi Akademiji“. Ali bode iz te moke kruha, je še nezvestno.

Krutorogov.
P. S. A propos: v saratovskej guberniji so baje našli žensko z rogovi, in tu se pripravajo časniki, da je to laž, da to ne more biti, da si je dopisnik izmislil. Ženska z rogovi — to bi bil res čudež; mož z rogovi pa je čisto navadna prikazen, to ve vsakdo, posebno dandanes.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. junija.

Do razpusta državnega zbora sedaj ne bode prišlo. Vlada hoče privoliti, da se še nekaj malega poviša carina na petrolej. Poljaki se bodo s tem zadovoljili, ker vedó, da se pri sedanjih okoliščinah več doseči ne dá. Začela se bodo tedaj nova pogajanja z Ogersko. Ko bi pa Ogrri ne hoteli se udati, se bode pa razpustil državni zbor.

Volilci v Ogerskem Gradiši, Ostri, Bisenci in Veselem sklenili so vsekako zopet voliti moravskega namestnika v deželni zbor, če tudi se je izjavil, da volitve pod nikakimi pogoji ne vsprejme.

V Mogosu na Sedmograjskem bil je pretep mej prebivalci in orožniki. 30. maja odposlal je stolni sodec Verespataski žandarmerijo v Mogos, da zabrani tihotapstvo vina čez mejo. Ko so prišli orožniki, napalo jih je prebivalstvo. Jednega so ranili, družemu razbili so puško. Žandarji začeli so streljati in so jednega razgrajalca ubili, tri pa ranili. Stolni in preiskovalni sodec sta takoj odšla na lice mesta. Nadžupan je vse takoj poročil sodišču in kompetentnim oblastvom. Poslali so takoj v Mogos 2 častnika s 50 vojaki. Ko so vojaki prišli, bil je popolnem mir in so se tedaj precej vrnili.

V Bukovini bivajoči staroobredci mislijo prositi avstrijsko vlado, da bi njih duhovskemu načelniku dala nadškojfsko plačo in glas v gospodskij zbornici. Staroobredci so posebna verska sekta, ki se je odkrojila od pravoslavne cerkve. Ker jih je ruska vlada preganjala, se jih je nekaj izselilo v Bukovino. Njih metropolit v Bukovini je duhovni načelnik vse sekte, ki ima v Avstriji nekaj tisoč, v Rusiji pa več milijonov privržencev.

Ogerska vlada bi že jako rada, da bi aféra ki je bila navstala zaradi govora generala Janskega in venčanja Hentzi-jevega groba, se hitro pozabila. Pa tudi krik zaradi Belcredy-jevega govora po listih Tiszi že preseda. Opozicija pa še vedno agituje proti skupnej vojski. Pri prihodnjih volitvah bode vsa opozicija vzela v svoj program točko, da naj se osnuje samostojna ogerska vojska. Vlada spoznava, da jej ta stvar utegne le škodovati, ako se bode dolgo razpravljala, opozicija jo pa misli porabiti kot sredstvo, da zleze na krmilo. Sicer bodo

tudi „kmetška svatba“ itd. itd. splošno trdili so sami, da:

Smo vesela družba,
Polni radosti vsi
Srce nam je prosto
V njem ni skrbi.

To vse so vesele strani te veselice, pa še par veselih in resnih je. Prva: mej Ljubljantani čula se je redko nemška beseda in to je v sedanjih časih „Schulvereina“ nekaj; drugič pa je priprost narod povsodi z radostjo udeleževal se naše veselice, fantje so veseli „Slovincem“ pokali iz topičev, stareji in ženstvo pa so z zanimanjem poslušali domače petje in domačo besedo. „To so naši ljudje, to so naši prijatelji,“ čul si povsodi, in to je druga vesela stran, ki jo moramo zmiraj ceniti visoko. Torej domači pevci in posebno pevke napravite nam skoro zopet tak vesel dan; pojte nam naše pesni, ravnajte se pa tudi zmera; in povsodi, na domu in v veseli družbi kot čvrsti Slovenci in naj se ne poje zaman: da sinovi Slave smo!

Gotovo tedaj vsem gostom iz srca kliče: da Vas skoro zopet slišimo!

petja naudušen, še ves
Dobravec.

pa te agitacije le oči odprle na visokih mestih, da bodo spoznali, kako napačno je bilo, da so se pod Štefanovo krono vedno le podpirali Madjari, Slovani pa zatirali. — Tisza prišel je na Dunaj. Kakor se sodi, hoče Tisza pojasniti položaj o Janskega atéri. Nadalje se bode ogerski ministerski predsednik z avstrijsko vlado dogovarjal zaradi carine na petrolej, ker avstrijski državni zbor neče vsprejeti carine na težki surovi petrolej, kakor sta se bili dogovorili avstrijska in ogerska vlada.

Vnanje države.

Volitve v **Vzhodni Rumeliji** so končane. Voliti bi se bilo imelo 90 poslancev, a izvoljenih je samo 89, kajti v enem okraju se volitve zaradi izgredev neso mogle končati. Voljenih je 59 vladnih pristašev. Odločnih opozicijonalcev voljenih je, ako je verjeti vladnim poročilom, samo deset, več poslancev je pa, o katerih se prav nič ne ve, kakega političnega mnenja da so. Voljen je tudi 1 Grk. Bili so pri volitvah veliki izgredi. V Hadžinu pobili so opozicijonalci, predno je bila volitev končana, vladnega kandidata, popa Čolakova. V Kavakli bil je hud pretep mej Grki in Bolgari. Obe stranki vladna in opozicijska sta zakrivili mnogo nezakonitosti. Podkupovanje bilo je na dnevnem redu. Opozicija obetala je volilcem, da bodo jim odpuščeni vsi davki, ako bodo volili Rusom prijazne kandidate. Opozicijonalci se ne upajo v Vzhodni Rumeliji imeti nobenega posvetovanja, najbrž, ker jih preganja vlada. Vodja opozicije odpotoval je v Carigrad, kamor pridejo še drugi opozicijski vodje, da se bodo posvetovali, kaj storiti. So-branje se v kratkem snide.

V Franciji in Angliji živeči Poljaki, kateri so morali iz **Rusije** pobegniti zaradi ustaje 1863 leta, uležili so skupno prošnjo na carja za pomiloščenje. Ruska vlada jim je odgovorila, da mora vsak posebej uložiti prošnjo pri veleposlaništvih, da se bode potem uslišale one prošnje, katere bode podpiral dotični veleposlanik. — Kakor „Moskovskija Vjedomosti“ poročajo, začela se je na Kavkazu vojna z roparskimi četami. Znan roparski načelnik Kerim vrnil se je iz inozemstva in naznanil pismeno Elizabetpoljskemu gubernatorju, da začne vojno. Kerim ima tri dobro organizovane in dobro oborožene roparske čete. Proti njim so že poslali 4 sotnije kozakov.

V **Italiji** so sedaj volitve popolnem končane. Voljenih je 294 vladnih pristašev. Ker šteje vsa zbornica 508 poslancev, ima tedaj vlada večino, če tudi jako slabo. Pentarhisti imajo 137 sedežev, radikali 42. Nekaj opozicijonalcev utegne še pristopiti vladnej stranki.

Angleški radikali so sklenili, da bodo glasovali proti irske predlogi. Zategadelj ni upanja, da bi irska predloga bila vsprejeta v drugem branji. Vlada pa najbrž še čakala ne bode, da bi bila poražena v zbornici, ampak bode poprej razpustila parlament.

Nusr-ed paša prišel je v Teheran in prinesel je **perzijskemu** šahu lastnoročno sultanovo pismo, v katerem ga sultan nagovarja, da bi se sklenila defenzivna zveza vseh mohamedancev proti kristijanom. Šah je pa odklonil tako zvezo, ker je Perzija v prijateljstvu z Rusijo. Pri obedu, katerega so mu na čast priredili perzijski ministri, zagovarjal je Nusred paša idejo, da bi se sklenila zveza mej Turčijo, Perzijo in Rusijo, kajti vse te dni države imajo skupnega sovražnika, Angleže.

Dopisi.

Iz Gorice 2. junija. (Volitve v mestni zastop končane. — Rabuke mej vojaki in civisti — dalje. — Društvo sv. Cirila in Metoda. — Veselje v Izraelu vsled novice, da Taaffe odstopi.) Kakor sem zadnjič omenil, tako se je zgodilo, v mestni zastop zmaga je stranka „Unionistov“ proti „avstrijski stranki“ z nad 100 glasovi. Kandidatje prve stranke dobili so do 174, zadnji do 70 glasov. Najlepše je pa pri vsem tem to, da neso hoteli kandidatje avstrijske stranke vsprejeti kandidate ter so se trije — menda neso bili prej vprašani — kar meni nič tebi nič v laškem listu „Corriere“ kandidaturam odpovedali v veliko veselje italijanistom in v posmeh avstrijski stranki. Tako daleč smo torej že, da se mirni in pošteno avstrijsko misleči meščani ne upajo več v mestni zastop kandidovati pod avstrijsko zastavo! Sicer pa pripoznamo, da je slednja stranka vrlo slabo postopala izbravši si kandidate, za katere se ni mogel nikdo ogrevati. Stalno je tudi, da jo je vlada popolnem na cedilu pustila in jej celo nasprotovala. V prvem razredu si ni upala vsled tega poraza niti kandidatov postaviti, tako da je „Corrierjeva“ stranka svoje može jednoglasno v zastop spravila. Vendar se zdi, da se zmage nič kaj ne veseli, mirna, tiha je, kakor da bi jo obupni čuti za prihodnost obdajali.

Rabuke mej civilisti in vojaki ponavljale so se tri večere zaporedoma, minoli četrtek, petek in

soboto. Jednega dne ranila je celo patrolja brambovca, v krčmi sedečega, ker se je menda branil krčmo zapustiti, tako hudo, da se dvomi, da bi zopet okrevale. Kaj je povod tem preprirom, ni moč natančno poizvedeti, civilisti dolže vojake, slednji civiliste, da izzivajo. Deputacija meščanov šla je k županu s prošnjo, naj porabi svoj upliv v to, da se ta pešpolk odstrani ter z drugim nadomesti. Da bi se le ne zgodilo Goričanom kaj jednacega kakor Pazincem, da bi namreč pešpolk odšel, a — za vedno. S tem, da se meščani ostentativno ne udeležujejo vojaške godbe, bi se zadeva lahko pospešila.

Društvo sv. Cirila in Metoda je definitivno ustanovljeno, v nedeljo zbralo se je bilo v Goriški Čitalnici mnogo gospodov, ki so za društvo uneti; ter so si volili odbor, od katerega stalno pričakujemo, da bode mirno, a uspešno delal v korist premenitnemu društvu.

Sinoči raznesla se je novica po mestu, da je Taaffe in njegovo ministerstvo odstopilo ter da se državni zbor razpusti. Povod tej vesti bil je telegram, ki je neki osebi došel z Dunaja in je imel ono vsebino. Veselje radi tega mej tukajšnjimi židi in italijanistimi bilo je nepopisljivo, da si je nerazumljivo, kajti večje podpore in večje prostosti bi ne uživala ta stranka tudi tedaj ne, ko bi bili že pod Italijo. Kaj pričakuje torej od novega ministerstva? — Mej Slovenci ni prouzročila ona vest nobene osupnenosti, nasprotno čuli so se glasovi, da bilo celo prav, ko bi se vest obistinila. Res pravi nemška prislovica „es kommt selten was beseres nach“, toda odločno se temu lahko oporeka, da slabeje se primorskim Slovanom ne more goditi kakor pod vlado grofa Taaffeja, naj bode na krmilu kdor hoče, če tudi italijanski ministerki predsednik Depretis. Sploh bi bilo želeti, da se tem nenavnim razmeram jedenkrat konec stori!

Domače stvari.

(Odlikovanje.) Gosp. Valentin Konšek, profesor na gimnaziji v Ljubljani, dobil je povodom svojega umirovljenja zlati zaslužni križec s krono.

(Akademično društvo „Triglav“) imenovalo je g. prof. Josipa Stritarja ob priliki dvajsetletnice njega slovstvenega delovanja v občnem zboru dne 29. majnika jednoglasno svojim častnim udom. Na odposlano mu brzovajko odgovoril je velezaslužni gospod pisatelj s sledečim pismom:

Slavno društvu!

Srce moje bilo je vedno z učečo se mladino slovensko, a sosebno v cvet njen, v mladino visokošolsko obračal sem in obračam zvesto poglede svoje. Dokler bode ona, zvesta uzornemu svojemu poklicu učeč se bistrila si um in blažila srce ter ostrila si v življenje pogled, širila si razgled po svetu; dokler bode pri vednosti in umetnosti ognjišči ogrevala se in navduševala za vse, kar je pravo, dobro in lepo, v nemala si pravo, sveto, neuga sno gorečo ljubezen do slovenstva, slovanstva, človeštva; dokler bode tako pripravljala se na vzvišeno svoje poslanstvo: narod učiti, ko pride njen čas ter voditi ga, neumorno truditi se za njegovo duševno in telesno blaginjo, neustrašno braniti srcu svetinje ter hrabro boriti se za vse pravice njegove — dokler bode to, pravim, ni se nam bati za bodočnost slovenskega naroda. To je prvo, to je bistveno, brez tega nam vse nič ne pomaga! —

Preverjen, da tako misli in dela tudi slavno akademično društvo „Triglav“ in da me je prav zato imenovalo svojim častnim udom, prevzemam radostno in hvaležno naklonjeno mi čast. Z veseljem in ne brez nekega ponosa hočem se znanprej prištevati „Triglavanom“, ki jim v dubu podajam prijateljsko, moško roko!

Na zdravje slovenski mladini, na zdravje „Triglavu“! Bog živi vse poštene rodoljube, Bog živi Slovane!

Z odličnim spoštovanjem in bratovskim pozdravom!

Na Dunaji 31. maja 1886.

Jos. Stritar.

(Stritarjev večer.) Piše se nam z Dunaja, da za telegrafske pozdrave slavnosti zadostuje ta-le naslov: „Slovenija“, Mariahilferstrasse 99, Hotel.

(V čitalniški restavraciji) kazala bode g. Karolina Felbinger svojo čarobniško spretnost, nje sin pa bode sviral na citre. G. Felbinger

je rodod iz Zemuna in bode predavala v hrvatskem jeziku.

(Iz Trnja na Pivki) se nam piše v 3. dan t. m.: Pri nas hudo razsajata bolezní škarlatica in davica. Po večih hišah ležijo po trije. Večinoma so bolni otroci, a bolehaajo tudi odrasčeni. V soboto ležali so trije na mrtvaškem odru in danes leže zopet trije. Zaradi epidemične bolezni za-ukazal je c. kr. okrajni šolski svet šolo zapreti in sicer na nedoločen čas.

(O umoru misijonarja Valentina Laha) dobili smo naslednje podrobnosti: Po noči dne 25. maja udrlo je več oboroženih roparjev v Bosenski Dubici v hišo, v katere prvem nadstropji je Lah stanoval. V hišo udrli so skozi okno in prišli najprej v prilično sobo nekega krojača, katerega so prisilili, da pokliče misijonarja, pri katerem so se mnogo denarja nadejali. Krojač šel je prestrašen po stopnicah in naznanil Lahu, da so roparji spodaj. Lah zagrabil je handžar, šel doli in planil nad roparje, katerih jednega je tudi ranil. A isti trenutek ustrelil ga drug ropar v prsi, da se tako mrtev zgrudi. Mej tem kratkim bojem posrečilo se je krojaču, da je pobegnil iz hiše in jedva 150 korakov oddaljenej žandarmeriji naznanil, kaj se godi. Žandarmi so takoj prihiteli, ter jednega roparja Božo Mandiča na lici mesta zgrabili, še jednega pa pozneje ujeli. Kakor sta ujeta roparja povedala, je poveljnik roparske četí neki Ilija Vikalo, ki je bil zaradi cestnega ropa že na smrt obsojen, a na brzovajno prošnjo njegove soproge pomiloščen in je kmalu potem iz ječe v Kostajnici ubežal.

(V Krškem) priredi „bralno društvo“ na korist revnim šolarjem ljudske šole v dan 6. t. m. na vrtu g. Gregoriča koncert s sledečim vspeodom: 1. pl. Zajc — Lovska, moški zbor; 2. J. Vilhar, — Pomladanska, moški zbor; 3. H. Leonard — Grande Fantaisie Militaire, gosli z glasovirjem; 4. A. Hajdrih — Noč, čveterospev; 5. A. Nedved — Želje, bariton solo s spremljevanjem na glasovirji; 6. dr. B. Ipavic — Pomladanski raj, mešani zbor; 7. Bendl — Cigani, moški zbor; 8. D. Alard — Fantaisie de concert sur Faust, gosli z glasovirjem; 9. A. Nedved — Nočni pozdrav, moški zbor in bariton solo; 10. pl. Zajc — Zrinski — Frankopan, moški zbor. Začetek točno ob 8. uri. Pri neugodnem vremenu bode veselica v prostorih „bralnega društva.“ Ustopnina za društvenike: družina 50 kr., samci 30 kr., za nedruštvenike: rod-bina 1 gld., samci 50 kr. Ker je veselica za blag namen, se nadjamo tudi iz bližnje okolice obilne udeležitve. Odbor.

(Posojilnica v Mariboru) imela je meseca maja 33.341 gld. 62 kr. dohodkov, 30.856 gld. 71 kr. pa izdatkov, torej 64.198 gld. 33 kr. prometa.

(Dolenjske Toplice) obiskalo je od 1. do 31. maja 207 gostov in sicer: 22 gosposkih, 37 kmetovalcev, 22 vojaškega stanu, 3 dame, 42 žensk kmetkega stanu, 2 otroka in 78 prehodnih gostov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. junija. Carinski odsek posvetoval se o carini za petrolej. Abrahamovicz predlagal za petrolej 2 gld. carine, nasproti po vladi predlaganemu 1 gld. 42 kr. Finančni minister izjavil, da bode predlog predložil ministerskemu svetu. Predloga Süssovega ne more vsprejeti, ker je bil načelno nasproten. Sedaj gre le za razliko glede visokosti carine. Predlog Süssov se je potem z 18 proti 11 glasom odklonil, in vsprejela se vladna predloga z dostavkom Abrahamoviczevim z enakim številom glasov kot podlaga za podrobno razpravo.

Gradec 4. junija. Druga podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ustanovljena, 40 udov gotovih.

Rim 3. junija. Izvestje o koleri: V Benetkah 29 zbolelo, 19 umrlo; v Bari 5 zbolelo, 1 umrl, v Brindisi 1 zbolel.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Neb.	Mo-krina v mm.
2. junija.	7. zjutraj	735-72 mm.	20-4° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	733-62 mm.	30-0° C	sl. jvz.	jas.	
	9. zvečer	734-54 mm.	21-2° C	sl. jvz.	jas.	
3. junija.	7. zjutraj	734-46 mm.	21-2° C	sl. szh.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	732-67 mm.	28-0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	736-74 mm.	21-0° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 23-9° in 23-4°, za 6-5° in 5-9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 4. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	85	kr.
Srebrna renta	85	65	
Zlata renta	116	85	
5% marena renta	102	—	
Akcije narodne banke	883	—	
Kreditne akcije	283	20	
London	126	40	
Srebro	—	—	
Napol.	10	01 1/2	
C. kr. cekini	5	95	
Nemške marke	61	95	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	188	
Ogrska zlata renta 4%	105	95	
Ogrska papirna renta 5%	94	95	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20	
Dunava r. g. srečke 5%	100 gld.	117	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	75	
Kreditne srečke	100 gld.	176	
Rudolfove srečke	10	18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	205	25	

Zahvala.

Povodom smrti najinega deteta

ZLATICE — ANKE

дне 31. maja in njenega spreveda dne 2. junija izrekava tem potom vsem darovateljem vencev, kakor tudi vsem onim rodbinam, koje so odredile njih deklice v belih oblekah za vzvišeni slovesni spreved; in sploh vsem, koji so svoje sočutje javili bodi si kakršnim činom — presrečno zahvalo v najin in naše rodbine trajen spomin.

Videm poleg Krškega, dne 3. rožnika 1886.

(409) Josipina in Josip Gomilšek.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Kurzgefasste

Geschichte Krains

mit besonderer Rücksicht auf Cultur-Entwicklung.

Von August Dimitz.

10 pól v 8°.

Cena mehko vezani knjigi je 80 kr., elegantno v zlatem obrezku vezana stane 1 gld. 50 kr.

Čislani gospod pisatelj podaje nam v omenjeni knjigi pregledno in skupno, nič važnega preizkušajo, objektivno podobo povestnice naše ožje domovine, koje bude vsak domoljub gotovo kot dobro došlo in s veseljem marljivo prebiral.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(353-3)

ČITALNIČNA RESTAVRACIJA.

V soboto 5. junija:

Slovenka Karolina Felbinger, salonska umetnica (408)

magije.

Mej presledki: Koncert na citre.

Ustoppina prosta. — Začetek ob 8. uri zvečer.

Za ekonomome.

Graščina Fužine pri Ljubljani proda dva ple-menska bika holandskega plemena stara 10 in 26 mesecev. (407-1)

Išče se stareja

odpravnicca pošte

(Postexpeditorin)

za manjšo poštno postajo. — Ponudbe pošiljajo naj se: Jos. Čebular-u, uredništvo „Obzora“, Zagreb. (399-2)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Št. 9465.

(396-2)

Košnja v najem!

V ponedeljek 7. dan junija letos dopoludne ob 9. uri se bode košnja mest-nih senožetij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za leto 1886 kosoma oddajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoludne na senožetih poleg Lattermanovega drevoreda za vojaško oskrbovalnico.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 27. maja 1886.

Župan: Grasselli.

Česko-moravska trgovina za razpošiljanje kave

V TRSTU. K. MARUŠTIK V TRSTU. Via Valdirivo 10. Via Valdirivo 10.

priporoča sledeče okusne kavine vrste v balah po 4¹/₂ ko. netto vsebine, carine in poštnine prosto, tako da naročnik (345-8) nema nikakih stroškov več.

1 ko. Campos, močna	gld. 1.25.
1 „ Java, mila	1.35.
1 „ Cuba, fina	1.52.
1 „ Ceylon, zelena.	1.72.
1 „ Mocoa, ognjena in fina.	1.78.
1 „ Menado, aromatična.	1.92.

Nadalje pristni, naravnost iz Hongkonga pripeljani čaj, kateri se ako treba, s kavo vkupe zavije, 1/2 ko. Sou-chong gld. 2.70, 1/2 ko. Pecco gld. 3.50, 1/2 ko. Pecco ovetja gld. 4.20. — Dopisuje se lahko v vseh jezikih.

CHAMPAGNE
AYALA & Co.
Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.
Varstvena znamka

J. Giontini v Ljubljani

priporoča priljubljeno zbirko

slovenskih ljudskih knjig

s koloriranim zavitkom, katere je ravnokar izšlo daljših pet zvezkov in sicer:

Car in tesar	20 kr.
Darinka, mala Črnogorka	24 „
Erazem Predjamski	16 „
Jaromil	16 „
Baron Ravbar	24 „
in v novi izdaji: Vrtočarov prstan	20 „

Dalje: Narodne pripovedke za mladino. 24 „ Pripovedke za mladino, I. Zlatorog. 20 „

Po pošti stane vsak zvezek 5 kr. več. Razen navedenih povestij jih je še več drugih v zalogi in seznam o njih je na razpolaganje. (393-3)

Košnja v najem.

Na Seemann-ovem travniku „V Logu“ na Viči oddala se bode košnja v nedeljo 6. junija popoludne ob 3. na mestu kosoma v najem. (406-2)

Moko

iz najboljših banaške pšenice po najnižjih cenah prodaja na drobno

prvi umetelni mlin v Domžalah v Ljubljani, Slonove ulice št. 50. (395-3) Guardia.

Zaloga na debelo

pri Josipu Kušarji v Ljubljani,

Vegove ulice št. 6.

Za mnogobrojna naročila se uljudno prosi.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000 mark

kot največji dobitek v najprej-nem slučaju ponuja velika od Ham-burške države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

9,550.450 mark.

Največja velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500 000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo varočiti pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštneemu pozetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka	av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke	av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke	av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utinenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeno smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povr-niti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

9. junijem 1886 (kateri dan bode žrebanje prvega razreda)

nam direktno doposlati. (238-17)

VALENTIN & CO., Bankgeschäft, HAMBURG.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.